

॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ नतपर्वभिः समीकृतपंथिप्रदेशैः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ विपन्नानां भ्रंशितानां ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ धनंगोधनं ॥ २३ ॥ इति विरा० नै० भा० अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ७३ ॥
 अर्थानांगवादीनां प्रकृतिप्रामिकारणं अनुबंधप्रामौवाफलं नहि द्यूतं अर्थप्राप्तेर्मुख्यकारणं नापिततः प्रामानामर्थानां परिणामे सुखकरत्वं चास्तीत्यभिसंधिः ॥ १ ॥ माया इति येषां शकुन्यादीनां मायाः कपटानि
 बहवः बहुयः संति तेषां दृष्ट्या युद्धं पापिष्ठं नाशकरत्वात् नहीदानीमर्जुनो द्यूतेनेव मायामात्रेण जेतुं शक्य इति भावः पाठांतरेन याः नीतयः सामाद्याः तेषां मध्ये युद्धं पापिष्ठं ॥ २ ॥ देश इति इदानीं पीष्मोन युद्धकालः श्रान्त्या
 जलाभावेन च सद्यो वाहनानां नाशापत्तेः नापि देशे गिरिदुर्गाद्याश्चितोस्तीति भावः इदं युद्धं फलं न लभते फलं न लंभयेत् परस्य तु देशकालावनुकूलावेव वर्त्तेते इति भावः विक्रांतं पराक्रमः ॥ ३ ॥ देशादेरानुकूल्ये

तमग्निमिव दुर्धर्मसि शक्तिशरैर्धनं ॥ पांडवाग्निमहं दीप्तं प्रदहंतमिवाहितं ॥ १४ ॥ अश्ववेगपुरोवातोरथौ घस्तनयितुमान् ॥ शरधारो महामेघः शमयिष्यामि
 पांडवं ॥ १५ ॥ मल्कार्मुकविनिर्मुक्ताः पार्थमाशीविषोपमाः ॥ शराः समभिसर्पंतु वल्मीकमिव पन्नगाः ॥ १६ ॥ सुतेजनैरुक्मपुंखैः सुधौतेर्नतपर्वभिः ॥ आ
 चितं पश्य कौंतेय कर्णिकारैरिवाचलं ॥ १७ ॥ जामदग्न्यान्मया ल्यखं यत्प्राप्तमृषिसत्तमात् ॥ तदुपाश्रित्य वीर्यं च युध्येयमपि वासवं ॥ १८ ॥ ध्वजाग्रेवानरस्तिष्ठ
 न्भलेन निहतो मया ॥ अद्यैव पततां भूमौ विनदन् भैरवान् रवान् ॥ १९ ॥ शत्रोर्मया विपन्नानां भूतानां ध्वजवासिनां ॥ दिशः प्रतिष्ठमानानामस्तु शब्दो दिवंगमः
 ॥ २० ॥ अद्य दुर्योधनस्याहंशल्यं हृदि चिरस्थितं ॥ समूलमुद्धरिष्यामि बीभत्सुं पातयन् रथात् ॥ २१ ॥ हताश्वं विरथं पार्थ पौरुषे पर्यवस्थितं ॥ निःश्वसंतं यथानाग
 मद्य पश्यंतु कौरवाः ॥ २२ ॥ कामंगच्छंतु कुरवो धनमादाय केवलं ॥ रथेषु वापि तिष्ठंतो युद्धं पश्यंतु मामकं ॥ २३ ॥ इ० म० वि० गो० उत्तरगोत्रहेकर्णविकल्पने
 अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ७३ ॥ रूप उवाच सदैव तव राधेय युद्धे क्रूरतरामतिः ॥ नार्थानां प्रकृतिं वेत्सि नानुबंधमवेक्षसे ॥ १ ॥ माया हि बहवः संति
 शास्त्रमाश्रित्य चिंतिताः ॥ तेषां युद्धं तु पापिष्ठं वेदयंति पुराविदः ॥ २ ॥ देशकालेन संयुक्तं युद्धं विजयदं भवेत् ॥ हीनकालं तदेवेह फलं न लभते पुनः ॥ देशकाले
 च विक्रांतं कल्याणाय विधीयते ॥ ३ ॥ आनुकूल्येन कार्याणामंतरं संविधीयते ॥ भारं हिरथकारस्य न व्यवस्यंति पंडिताः ॥ ४ ॥

न हेतुना कार्याणां युद्धादीनां अंतरं तादर्थ्यं फलवत्त्वमिति यावत् संविधीयते सम्यक् क्रियते अंतरमवकाशावधिपरिधानां तर्द्धिभेदतादर्थ्ये इति मेदिनी मंत्राणामिति पाठे देशाद्यानुकूल्येन कार्यं विचार्यमित्यर्थः तत्रा
 भाणकमाह भारमिति यथारथकारेण दिव्योयं मयानिर्मितोरथः सुदृढांगोऽनेन त्वं देवानपि सर्वथा जेष्यसीत्युक्ते तद्वचसि भारं दत्वा देशकालानुकूल्यमनपेक्ष्यैव पंडितानव्यवस्यंति योद्धुमिति शेषः एवं तद्वचसि भा
 रं दत्वा देशाद्यानुकूल्यमनपेक्ष्य कथमस्माभिर्योद्धव्यं तव तु वचनं रथकारवचनवदर्थशून्यमिति भावः सर्वानायुष्मतो भीतान्संनस्तानि वलक्षय इति यत्कर्णेनोक्तं तस्यैतदुत्तरं ॥ ४ ॥